

פרק ג' – איוב

יאבד יום איולד בו! למה היום הזה בכלל קיים? למה הייתי צריך להיוולד בכלל? למה לא מרחם אמות? מדוע קידמוני ברכיים, ומה-שדיים כי אינק? הייתי יכול להיות מת ביחד עם מלכים ועשירים. בקבר איפה שכולם שווים, והעבדים חופשיים מאדונם. למה אלוהים נותן חיים למרי נפש כמוני שמחכים והיו מעדיפים את המוות? אין לי שלוה, אין לי שקט, אין לי נחת – יש רק רוגז.

פרק ד' – אליפז

איוב, ידידי... אתה חיזקת ידיים רפות עזרת להרבה אנשים, אבל עכשיו אסונות באים אליך ואתה נבהל. יראת ה' ותום דרכיך אמור להיות התקווה שלך, אז אם אין לך תקווה כזאת... תבין לבד מה זה אומר. תגיד, יש דבר כזה איש נקי שקורה לו אבדון שכזה? אנשים ישרים נכחדים? ממש לא. מי שחורש עוול יקצור. אני חלילה לא מרמז שמגיע לך, אבל כנראה שמגיע לך... פעם כשהלכתי לישון קרה משהו מפחיד – פחד נפל עליי והרעיד לי את העצמות, ורוח על פניי יחלוף, תסמר שערות בשרי. הוא עמד ולא הכרתי אותו. זה היה מעין דמות מנגד עיניי ושמעתי קול דממה שאמר: "האנוש מאלוה יצדק? האם גבר יהיה טהור מעושהו?" אם אפילו בעבדיו אלוהים לא מאמין, ואצל מלאכים הוא מוצא טעויות, עד כמה וכמה שוכני בתי-חומר?

פרק ה' – אליפז

קרא לאלוהים, אבל מי יענה לך? אני ראיתי רשע מסתדר בחיים, ופתאום נופלים עליו אסונות. מזכיר לך משהו? לא שאני רומז משהו חלילה... אני במקומך הייתי דורש את אלוהים ומבקש סליחה. עונש

צדיק של אלוהים זה דווקא דבר טוב. אשרי אנוש יוכיחנו אלוה. איוב, אתה אמור לשמוח! מוסר שדי אל תמאס! זה אומר שהוא גם ירפא ויסדר את הכל ברגע שאתה חוזר בתשובה. כל הקושי הזה, הוא דווקא לטובתך! הוא יכאיב ויחבוש, ימחץ וירפא. אם רק תעשה כך, הכל יסתדר. אנחנו חקרנוה, וזה נכון, אז תשמע אותנו ותפעל לפי זה.

פרק ו' – איוב

אתם חושבים שעשיתי משהו? ממש לא – אין קשר ישיר בין הסבל שלי לבין משהו שעשיתי. הייתי צדיק וישר. עדיף לי שאלוהים פשוט ימחץ אותי וזהו. אז לפחות הייתי מת כשאני יודע שלא כיחדתי אמרי קדוש. אתם לא עוזרים! אתם רואים את הצרה שלי ופוחדים. האם אי פעם ביקשתי מכם שוחד? תראו לי מה החטא הזה, איפה שגיתי, ואחריש. אתם חושבים שאני משקר? שאני מסתיר איזה חטא גדול שאתם לא יודעים עליו? תסתכלו לי בעיניים – אני הייתי משקר לכם בפנים? היש בלשוני עוולה?

פרק ז' – איוב

זה לא הגיוני מה שאתם אומרים. אם זה באמת בגלל איזשהו חטא ספציפי – איך זה שאני לא יודע מה הוא? הא? אין לי איך לבקש סליחה, אין לי מושג על מה! למה אלוהים רודף אותי ושונא אותי? קשה לי ועצוב לי. אדברה בצר רוחי ואשיחה במר נפשי. אפילו ללכת לישון כדי להירגע מכל הבלגן אני לא יכול, כי אז יש לי חלומות וסיוטים, אין לי לאן לברוח.

פרק ח' – בלדד

איוב, די עם דיבורי ההבל האלה. אתה טוען שהאל יעוות משפט? זה ברור שהילדים שלך חטאו ואלוהים העניש אותם וגם אותך. עכשיו אתה צריך לבקש מאלוהים סליחה ולחזור בתשובה, זה כל הסיפור. אם זך וישר אתה, אלוהים יסדר את הכל. מה אתה חושב שנולדנו אתמול? תשאל דורות ראשונים, אבותינו עוד יגידו. רשעים נשענים על כור עכביש ונופלים, ואנשים טובים משגשגים. תתוודא ותבקש סליחה על החטא הסודי הזה שלך, כי רק אז אלוהים ירחם עליך, אז ימלא שחוק פיך ושפתיך תרועה.

פרק ט' – איוב

אפילו אם מה שאתה אומר זה נכון – למה אלוהים מעניש בלי להסביר? הוא ריבון ומזיז הרים, מה אני יכול לעשות מולו? הוא גורם לרעידות אדמה, הוא ברא את הכוכבים והמזלות. מי יאמר לו "מה תעשה?" אז איך אני יכול אפילו לדבר איתו ולטעון את צדקתי? תם אני! על כן אמרתי, תם ורשע הוא מכלה. הוא לא איש כמוני, אני לא יכול להתווכח איתו בבית משפט. למה אין לי מוכיח, עורך דין, שיכול לייצג אותי מולו? אז אדברה ולא איראנו.

פרק י' – איוב

הנה, אני חף מפשע. זה הקייס שלי. אלוהים, אל תרשיעני! הודיעני על מה תריבני! כיף לך לעשוק אותי, בזמן שיש לרשעים זמן טוב? אתה בראת אותי! הכנת אותי כמו איזה גבינה שהילבשת בעצמות וגידים. נתת לי חיים וחסד, ואז פתאום כל האסונות האלה. אז למה בכלל הוצאת אותי מהרחם מלכתחילה? המטרה של אלוהים מבלבלת אותי. שוב, הלוואי הייתי מת בלידה.

פרק י"א – צופר

נו באמת, איוב, ברור שיש חטא שלא ביקשת עליו סליחה. כנראה שמגיע לך עוד יותר סבל, אבל אלוהים כל כך רחמן שהוא נתן לך רק את זה. אם רק תחזור בתשובה אתה עוד תראה את כל הטובה של אלוהים.

פרק י"ב – איוב

אתם מדברים שטויות. אלוהים ריבון, וזה בעיקר מפחיד ומדכא.

פרק י"ג – איוב

אתם לא עוזרים לי בכלל. אתם מבינים רק חלקית את אלוהים ואת מצבי. היה עדיף שתשתקו. גם אם הוא יקטול אותי, עדיין אייחל לו – אבל אגן על עצמי לפניו. אז הנה התפילה שלי: (החל מפס' 20):
 "אלוהים, למה אתה מסתיר את עינך? תדבר איתי כבר. תפסיק להעניש אותי סתם. בשביל מה? מה אני שווה?"

פרק י"ד – איוב

(המשך התפילה) – החיים קצרים ואז מתים. לעץ יש תקווה אם ייכרת – הוא עוד יכול להמשיך לחיות ולהצמיח מחדש. אבל לאדם? אין! לחיי נותרו רק לחכות למוות. אין לי עוד שאיפות בחיים, תקוות אנוש האבדת. אלוהים ריבון, אבל לא נראה שאכפת לו. הוא מחליט סתם מה לעשות, והוא לא נותן לי אפשרות לערער."

פרק ט"ו – אליפז

נו באמת איוב, מה זה התפילה הזאת? אתה מרשיע את עצמך! איך אתה מעז לדבר נגד אלוהים? אין דבר כזה אדם צדיק. רשעים יסבלו לכל החיים, ואסון יבוא עליהם פתאום. אני חלילה לא מרמז שזה אתה, אבל... אה, ודרך אגב, הם גם יכעסו וידברו הרבה נגד אלוהים. מעניין מי זה יכול להיות...

פרק ט"ז – איוב

אתם מנחמים גרועים. אם הייתם במצב שלי, ואני במקומכם, בחיים לא הייתי מדבר ככה. הייתי מעודד אתכם ועוזר, לא זורע מלח בפצעים. אלוהים תוקף אותי בלי סיבה. אין בי חמס, ותפילתי כנה. ההוכחה? בשמים!

פרק י"ז – איוב

אלוהים! שומע? הקבר שלי מוכן. למה אתה מחכה? אנשים אפילו לא מוכנים ללחוץ לי יד, כי הם חושבים שאני חוטא, שאתה הענשת אותי. אבל מי שבאמת צדיק (רמז: אני) נקי כפיים יתחזק. תחזרו אתם, כל מי שפחד. כולכם חסרי הבנה! נגמרו ימיי. אני מחכה לקבר. אבל אם אני קורא לשחת אבא ולרימה אם ואחות – איפה התקווה שלי? האם התקווה שלי תרד לשאול יחד איתי לנוח?

פרק י"ח – בלדד

אוקי, ממש נפגעת מזה. אתה קורא לנו בהמות ומטומטמים? מה, בשבילך כל העולם אמור לזוז הצידה? אתה חושב שאתה כזה חשוב? תשמע, רשע באמת יקרא לו בלגן וקושי. הוא נתקע עם רגליו

ברשת. הנר שלו דועך. על ביתו, אלוהים זורע גופרית. אני לא אומר שזה בהכרח אתה, אבל כנראה שזה אתה.

פרק י"ט – איוב

אתם סתם תוקפים אותי. אולי אתם צודקים ובאמת חטאתי, אבל זה נשאר איתי. אתם מודדים אותי ושופטים אותי, אבל אני מנסה פה להבין מה בדיוק קורה בקשר שלי עם אלוהים. אלוהים הפך אותי לאיוב שלו. אפילו המשרתים שלי ואפילו אישתי מתייחסים אליי כאילו אני זר. יד אלוהים היכה אותי. תרחמו עליי, אל תעשו את זה גרוע יותר! (הלוואי ומישהו יכתוב את הדברים שאני אומר). ואני ידעתי, גואלי חי! הוא אחרון על עפר יקום! בסופו של דבר, כשכל זה עבר – אחזה באלוה! רק הגואל, רק החסד של אלוהים יכול באמת לתת תשובה לכל זה. אתם אומרים "איך נרדוף אותו" כאילו שורש הבעיה אצלי – אתם דווקא צריכים להזהר ממשפט אלוהים.

פרק כ' – צופר

מה אתה מטיף לנו מוסר? אתה לא יודע שמאז שיש אדם בארץ, השמחה של רשעים היא קצרה? גם אם ראשו בעננים, אלוהים ירסק אותו. הוא יבלע עושר, ואלוהים יכריח אותו להקיא את זה (רמז – זה כנראה אתה). אתה כנראה היית רשע לעניים. כנראה שגזלת בית. אפילו שכנראה הסתרת את זה, השמים גילה את עוונך. זה חלק אדם רשע מאלוהים!

פרק כ"א – איוב

תקשיבו לי טוב, ואחר כך תלעגו לי. אם כל מה שאתם אומרים זה נכון – למה יש רשעים שמצליחים? הם חיים עד גיל מבוגר, הם בעלי כוח,

הבתים שלהם רגועים, יש להם המון צאן ובקר. הילדים שלהם שרים ורוקדים. הם מבליים כל החיים, והם לא סובלים כשהם מתים. והם עוד אומרים לאלוהים, "דעת דרכיך לא חפצנו." הם אומרים "מי הוא אל שדי שנעבוד אותו? ומה זה יועיל לנו אם נשרת אותו?" כמה אנחנו באמת רואים את מה שאתם מתארים? שנר הרשעים דועך וכל האסונות נופלים עליהם? אני יודע, לזה אתם בטח עונים ש"אלוהים יעניש את הבנים שלו במקום." מה זה השטויות האלה? שיעניש אותם ישירות! שיענייהם יראו! מה אכפת להם מה קורה לבית שלהם אחריהם? אחד מת עשיר ושמח ואחד מת עני ועצוב והם ביחד בעפר וכבר אין הבדל ביניהם. אז באמת – ביום המשפט, רק אז הרשע יישפט. אז די כבר לדבר אל"י שטויות והבל. יש מעילה בתשובותיכם.

פרק כ"ב – אליפז

תגיד, נראה לך שזה עוזר לאלוהים שאתה צדיק? שאתה עושה לו טובה? אני אגיד לך בפרצוף – רעתך רבה, ואין קץ לעוונותיך. כנראה שסירבת לתת לחם לאנשים עניים וששילחת אלמנות ריקם. אז בגלל זה נופל עליך פחד פתאום, רוע ודברים רעים. אלוהים הוא גבוה בשמים, מעל הכוכבים. אתה בטח חשבת "הוא לא רואה כלום, העננים מכסים אותי." ניסית ללכת בדרך העתיקה, לפני המבול. האנשים האלה נהרגו לפני זמנכם, והמבול שטף את היסודות שלהם. אז נכון, הם אמרו לאלוהים "סור ממני" ואלוהים מילא את ביתם בדברים טובים, כמו שתיארת. עדיין, סופם היה מר. בכל זאת אני רוצה לעודד ולא להפיל אותך. תחזור לאלוהים! תבקש סליחה! תצעק אליו והוא ישמע אותך, ויהיה אור בדרכיך. הוא ישיע את מי שעניו, אפילו אם אתה לא נקי.

פרק כ"ג – איוב

הלוואי וידעתי איפה אני יכול למצוא את אלוהים. הייתי בא אליו, לכס המלכות, ואציג לפניו את הכייס שלי. אסביר לו בתוכחות למה אני צודק. הייתי מקשיב לו, והוא היה שם לב אליי ומקשיב. אם הייתי יכול לעשות כך, הייתי יוצא זכאי. אבל אני הולך קדימה ואחורה, והוא לא שם! גם שמאלה וימינה – אני לא רואה אותו. אבל הוא יודע את הדרך שלי! אם הוא יבחון אותי – אצא טהור כמו זהב! שמרתי דרכו כל חי! שמרתי מצוותיו, ואמרי פיו היו יקרים לי. אבל הוא עושה מה שהוא רוצה – לכן אני נבהל ממנו. אני מפחד ממה שהוא עושה.

פרק כ"ד – איוב

שוב, אם מה שאתם אומרים זה נכון, מדוע יש כל כך הרבה רוע בעולם, והאנשים האלה לא מקבלים משפט? אנשים גונבים, רוצחים, נואפים, גוזלים חמורים ושוורים מאנשים עניים. למה הם לא סובלים מכל הקללות שאתם דיברתם עליהם? אם אני משקר פה, בואו תוכיחו לי!

פרק כ"ה – בלדד

אלוהים עושה שלום במרומיו. יש לו אינסוף צבא, והאור שלו מאיר על כולם. אז איך אדם יכול להיות צדיק מול אלוהים? אפילו הירח לא מאיר בשבילו. אפילו הכוכבים לא טהורים בעיניו. עד כמה וכמה בני האדם, התולעים האלה.

פרק כ"ו – איוב

איך בדיוק עד עכשיו עזרתם לאדם המסכן חסר הכוח הנמצא מולכם?
 (רמז: אני) אלוהים אכן ריבון וגבוה. הוא אפילו תלה את כדור הארץ
 על כלום. הוא גורם לסופות וברא את הכל. ועדיין – זה רק הקצה של
 דרכו. זה לחישה קטנה ממנו. מי יכול להבין את רעם גבורתו?

פרק כ"ז – איוב

אני מבטיח – בחייו של אלוהים שהסיר משפטי ומירר את נפשי – כל
 עוד נשמתי בי לא ידברו שפתי עוול. חלילה לי שאגיד שאתם צודקים.
 את מותי לא אוותר ולא אגיד שהייתי אשם. אחזיק בצדקתי ולא
 ארפה. לגבי רשעים שטוב להם – ברור שבסופו של דבר העושר
 שלהם זה משהו שאלוהים ישתמש בו בתור עונש. בסופו של דבר,
 אכן, הצדיקים יחלקו ביניהם את כספו.

פרק כ"ח – איוב (תחילת נאום סגירה)

כסף וזהב וברזל לוקחים מהמעמקים. עמוק במכרות האדמה.
 מהאדמה מוציאים לחם, אבל יותר עמוק הוא נהפך לאש. לחיות אין
 מושג – רק לבני אנוש. אבל מאיפה מוציאים חכמה? העומק אומר
 "לא אצלי." הים אומר "אין לי מושג." אי אפשר להשיג את זה בכסף.
 אפילו המוות אומר "רק שמעתי עליה שמועות." אלוהים מכיר אותה!
 כשהוא ברא את העולם, הוא ראה את החכמה. הוא הכין אותה, והציג
 לאדם ואמר לו "יראת ה' היא חכמה – סור מרע, זה בינה."

פרק כ"ט – איוב

אני זוכר את חיי לפני שכל הבלגן הזה התחיל. בניגוד לשטויות שאתם אמרתם, האור של ה' זרח עליי. אנשים כיבדו אותי בשער העיר. עזרתי לעניים וליתומים. אדם אובד בירך אותי, ושימחתי את הלב של האלמנות. לבשתי צדק כמו מעיל. הייתי כמו עיניים בשביל העיוור, וכמו רגליים למשותק. שברתי את מלתעות העוול וחשבתי שאחיה עד זקנה בביתי. אנשים הקשיבו לעצה שלי, ישבתי כמו מלך וניחמתי אבלים.

פרק ל" - איוב

אבל עכשיו? צעירים ממני צוחקים עליי. אנשים שהם פרא אדם יורקים עליי. בלהות ופחד רודף אותי, והישועה שלי כאילו נעלם כמו ענן. עכשיו נפשי נשפך. העצמות שלי כואבות בלילה. הפכתי לעפר ואפר. אלוהים, אני קורא לך, ואתה לא עונה! נהיית אכזר אליי. אתה מעיף אותי ברוח עד שאני מתמוגג. קיוויתי לטוב – והגיע לי רע. ייחלתי לאור, והגיע חושך. הפכתי להיות אח של תנים וחבר של בנות יענה. העור שלי נהיה שחור ונופל מעצמותיי. הכינור שלי מכוון לשירי אבן ובכי.

פרק ל"א - איוב

כרתתי ברית עם העיניים שלי – לא להסתכל על בנות צעירות. איזה חלק יהיה לי מאלוהים אם כן? הרי הוא רואה כל מה שאני עושה. אם אני משקר – שיבוא עליי קללה, ואישתי תהיה עם אחרים! עד כדי כך אני בטוח. אם עשיתי מרמה, שוחד, והפרת אמונים, נגד המשרתים שלי או נגד עניים, אם ראיתי אדם מת כי חסר לו בגד ולא נתתי לו, אם אפילו פעם נתתי למישהו מכה – אז שהיד שלי תיפול עכשיו! אם

שמתי את הבטחון שלי על זהב, אם התרברבתי על העושר שלי, ואם בטעות סגדתי לשמש ולירח – גם על זה היה מגיע לי משפט, כי גם זה עוון פלילי. אם פעם שמחתי על כך שהאיוב שלי נופל, אם פעם בני ביתי הלכו רעבים, אם פעם שמרתי חטאים בסוד, כמו אדם, אז שה' יענה לי! הלוואי ואקבל משפט צודק מאלוהים! תראה לי את כתב האישום של הקטגור! הייתי מפרט לו את מספר צעדיי. אם האדמה שלי קוראת נגדי – אם פעם גנבתי ממנו פירות, או הרגתי עליו אנשים – אז שיגדל עליו רק קוצים ועשב!

תמו דברי איוב.

פרק ל"ב - אליהוא

הי... מה נשמע? אני חדש פה. עד עכשיו לא דיברתי. אני עצבני על איוב, כי אתה מצדיק את עצמך ולא את אלוהים. אני עצבני על החברים, כי לא מצאתם תשובה, ובכל זאת אתם מאשימים את איוב. עד עכשיו שתקתי, אבל עכשיו תורי לדבר. אני כבר מתפרץ לדבר, ואהיה אובייקטיבי – לא באתי להתחנף לאף אחד.

פרק ל"ג - אליהוא

אז תשמע, איוב, אתה אמרת "זך אני, בלי פשע, ובכל זאת ה' עושה אותי לאיוב שלו." אז אתה לא צודק. ה' מעל בני אדם, למה אתה רב איתו? גם אתה, כמו כולם, צריך את החסד של אלוהים. במקום להרוג אותך מיד, הוא נותן לך לחיות בסבל כדי לקבל הזדמנות להתפלל ולהיושע. הסבל מקרב אותך לאלוהים – יש לו מטרה.

פרק ל"ד - אליהוא

עכשיו, כל ארבעתכם, בואו נבחר במשפט צדק ונבין ביננו מה טוב. איוב אמר "צדקתי ואל הסיר משפטי. מה? אני אמור לשקר לגבי זה?" ואתם לעומת זאת אומרים "איוב הולך עם אנשי רשע." לא, תקשיבו לי – חלילה לאל רשע. חלילה לשדי עוולה. אל לא מרשיע! שדי לא מעוות משפט! מי שם אותו לשלוט בעולם? אם הוא רצה, היה יכול להרוג את כולנו כהרף עין – כולנו נחזור לעפר. אם יש לכם בינה – האזינו לקול מילי. האם אפשר באמת לחשוב שהוא ישפוט בצורה רעה? האם הצדיק הכביר הזה אי פעם ירשיע? כולם שווים בשבילו, לא אכפת לו מי עשיר ומי עני. הוא רואה את כולם, ואין לרשעים איפה להסתתר.

בהשוואה לאלוהים, איוב חסר בינה. והתשובות שלך נראות כאילו נסיון של רשע להצטדק, וחבל. כל מה שנגיד על אלוהים יהיה לא מספיק על מנת לתאר מי הוא באמת. צריך לבקש ממנו חסד, לא משנה כמה צדיק אתה חושב שאתה.

פרק ל"ה - אליהוא

אתה חושב שאתה יותר צודק מאלוהים? אתה אומר, "מה זה משנה לאלוהים אם אני חוטא?" אז הצדק של ה' אפילו לא ברמה. זה כמו שהעננים גבוהים מהקרקע, אי אפשר להשוות אפילו. נכון, החטא שלנו לא פוגעים בו – זה נכון. גם הצדק שלנו לא מועילים לו. וכן, כל קביעה שאתה צדיק זה רק דיבורים באוויר. זה לא שווה כלום. אתה יכול לקרוא לו, והוא לא יקשיב. קצת ענווה לא תזיק. איוב הבל יפצה פיהו, בבלי דעת מילין יכביר.

פרק ל"ו - אליהוא

חכו, יש לי עוד מה להגיד. אלוהים גדול, אבל הוא לא בז לאף אחד. בני אנוש פשוט לא נמצאים במצב שאפשר לקרוא תיגר על אלוהים, או להטיל ספק בהחלטות שלו. הקביעה שלך, שאין עונש לרשעים, אינה נכונה אם נבחן מקרוב. גישה יותר טובה היא לזכור להלל ולפאר כל הטוב של אלוהים, להתפעל מהגדולה שלו. אי אפשר להבין אותו עד הסוף, הוא מעלה מים מתאדים והופך אותם לגשם. מישהו יכול להבין את העננים, את הברקים, ורעמים?

פרק ל"ז - אליהוא

ליבי נחרד כשאני שומע את רוגז קולו ברעם. הברקים שלו על כנפות הארץ, ואחריו ישאג קול רעם. הוא עושה נפלאות גדולות שלא נדע. הוא אומר לשלג ליפול, הוא מביא גשם ורוח. האזינה זאת, איוב. עמוד והתבונן נפלאות אל. ככל שאנחנו מתמקדים באלוהים עצמו ומתפלאים ממנו, כך אנחנו פחות נדרוש או נצפה לתשומת הלב שלו. מה אנחנו יכולים להגיד לו? אלוה נורא הוד. לא מצאנוהו. שגיא-כוח ומשפט ורוב צדקה, לכן יראוהו אנשים.

פרק ל"ח – אלוהים:

מי זה מחשיך עצה במילים בלי דעת? איפה היית כשייסדתי ארץ? אתה מכיר את פלאי הבריאה? אתה יודע להביא את הבוקר? מכיר את מקורות המים של הים? מאיפה האור והחושך? אתה מכיר את מחסני השלג שלי? אתה יכול לשלוט על הכוכבים? להגיד לברקים איפה ללכת?

פרק ל"ט - אלוהים

מה עם החיות? יש לך מושג כמה צריך לתכנן? מתי האיילות יולדות וכמה חודשי הריון יש להן? מי החליט שהפרא חופשי ולא רתום לעגלה כמו החמור? האם הראם יסכים לשרת אותך? בת היענה נוטשת את הביצים שלה כי אלוהים לא נתן לה את החכמה להבין שהם עלולים למות. האם אתה נתת כוח לסוס? האם הנץ עף לפי פקודתך, והאם הנשר בונה את הקן שלו לפי החכמה שלך?

פרק מ' - אלוהים ואיוב

אלוהים: האם מי שרב עם אלוהים עוד יטיף לו מוסר? מי שמנסה להוכיח את אלוהים – שיענה לי!
איוב: מה אשיבך? שמתתי ידי על פי. אחת דיברתי ולא אענה. שתיים ולא אוסיף.
אלוהים: אז תתכונן – אשאל אותך ותענה. אתה תפר משפטי? אתה תרשיע אותי כדי להיות צודק? יש לך זרוע כמו אלוהים? יש לך קול של רעם כמוהו? אז תלבש הוד והדר ונראה אותך. תעשה את המשפט הצודק שדיברת עליו, קדימה. תכניע גאים, תשבור רשעים. תסתכל על החיות שבראתי ותבין שיש לי חופש להכין את בריאתי לפי רצוני. תראה את הבהמות ואת כוחו העצום. תראה גם את הלוויתן ואת גבורתו. אף אחד לא יעז לגעת בו.

פרק מ"א - אלוהים

אף אחד לא יעז להתעסק איתו – עד כמה וכמה מי יעז להתייצב לפניי? מי הקדימני ואשלם? כל מה שתחת השמים שייך לי! הלוויתן מרתיח כמו סיר מצולות ים, ברזל ונחושת זה כמו חציר בשבילו. אין כמוהו על עפר, הוא רואה הכל מגבוה ומלך על כל בעלי החיים החזקים.

פרק מ"ב – איוב, אלוהים והמספר

איוב: ידעתי שאתה כל יכול. אין דבר שנסתר ממך. שאלת "מי זה מעלים עצה בלי דעת," ובכן אמרתי דברים בלי להבין. דברים נפלאות ממני שלא ידעתי. עכשיו שמע אותי ואדבר – הרי אמרת "אשאלך והדיעני." שמעתי עליך – ועכשיו ראיתי אותך במו עיני. לכן אני כועס על עצמי ואני מתחרט על הכל. אני חוזר בי בעפר ואפר.

מספר: האבל של איוב על חוסר ההבנה שלו על גדולתו של אלוהים הייתה גדולה מהאבל שלו ע הקשיים בחייו שנפלו עליו. עכשיו אלוהים פונה בכעס לאליפז.

אלוהים: אני כועס עליך ועל שני חבריך כי דיברתם שטויות. קחו קורבנות. אם איוב זובח ומתפלל עליכם, אז לא אעשה לכם נבלה שמגיע לכם."

מספר: הם עשו לפי מה שה' ציווה, ואלוהים החזיר פי 2 לאיוב ממה שהיה לו.